

Før jordfestelsen

Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene,
nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene,
jeg følger med.

Etter jordfestelsen

Selv om jeg ei fornemmer
din sterke hånd,
min salighet dog fremmer
din gode Ånd.
Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!

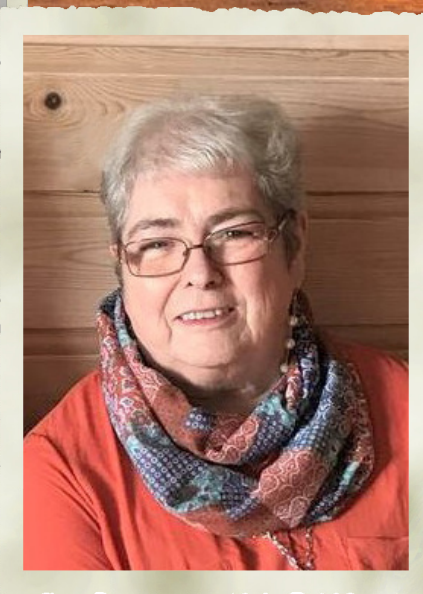
*Takk for fremmotet
og for all vennlig deltagelse.
Familien*

*Prest: Fredrik Overland
Organist: Olga Anita Seljeseth*

Vigdis Marion Dale

★ 6. april 1947 † 23. januar 2019

*Begravelse
Bo Kirke
Fredag 1. februar
2019*

Åpningsssalme

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn, i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med!

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet, og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet!

Før talen

Blott en dag, et øyeblikk ad gangen!
Å, så trygt i alt som kommer på!
Hvorfor skulle angst min sjel ta fangen,
av min Faders hånd jeg alt kan få.
Han som har for meg et faderhjerte,
han vil skjenke meg fra dag til dag
Timer fylt med fryd, men også smerte,
både prøvelser og velbehag.

Selv han alle dager nær vil være.
Han vil stå meg bi med råd og dåd.
Hver en dags bekymring vil han bære,
han som vet for alle sorger råd.
Han bevarer alle sine kjære,
denne omsorg tok han selv på seg.
Som din dag, så skal din styrke være!
Dette løfte har han gitt til meg!

I ditt navn jeg hviler trygg og stille,
bygger på ditt løfte, Herre kjær!
Aldri vil i vantro jeg forspille
skatten som i deg forvaret er!
I din kjærlighet du stiller trangen,
av din faderhånd nå mottar jeg
blott en dag, et øyeblikk ad gangen!
Det er troens, salighetens vei.

Etter talen

Ingen er så trygg i fare
Som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge.
Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke
Skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner,
sine barns bekymring kjenner.

Gled deg da, du lille skare!
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle
fiender til jorden falle.

Hva han tar, og hva han giver,
Samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene:
Barnets sanne vel alene